

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्विस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक ९४ | बुटवल | २०८२ चैत २० गते, शुक्रबार

नेपाल संवत्

११४६ | Friday April 03, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

सरकारी विज्ञापनबारे सरकारको निर्णयको चौतर्फी विरोध र आपत्ति

नेपाल पत्रकार महासंघ
Federation of Nepali Journalists (FNJ)

बुटवल । सरकारले सरकारी विज्ञापन सरकारी सञ्चारमाध्यममा मात्र उपलब्ध गराउने गरी गरेको पछिल्लो निर्णयप्रति सञ्चार क्षेत्रबाट तत्कालै विरोध भएको छ । नेपाल पत्रकार महासंघले कडा आपत्ति जनाएको छ ।

महासंघले यस निर्णयलाई निजी र स्वरोजगारमूलक सञ्चारमाध्यमलाई धराशायी बनाउने र नागरिकको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता कुण्ठित गर्ने संविधान विरोधी कदमका रूपमा व्याख्या गरेको छ ।

यसबारे अध्यक्ष निर्मला शर्माको भनाई यस्तो छ -'मिडियाको आर्थिक संकटमाथि यो सरकारी प्रहार हो । पछिल्लो समय कोभिड-१९ र आर्थिक मन्दीका कारण निजी क्षेत्रका सञ्चारमाध्यम पहिले नै आर्थिक रूपमा जर्जर अवस्थामा छन् । राज्यले सहूलियत र प्रोत्साहन दिनुपर्ने समयमा उल्टै विज्ञापन रोक्ने निर्णय गर्दा साना लगानीका मिडिया, रेडियो र टेलिभिजनहरू पूर्णरूपमा बन्द हुने अवस्थामा पुग्छन् । विशेषगरी स्थानीय तहका विज्ञापनबाट सञ्चालित ग्रामीण क्षेत्रका रेडियोहरूको अस्तित्व नै संकटमा पर्छ । यो संघीयता र संविधानको उल्लंघन पनि हो । संविधानअनुसार स्थानीय र प्रदेश सरकारहरू स्वायत्त छन् ।

उनीहरूलाई आफ्नै नीतिअनुसार सञ्चारमाध्यमको व्यवस्थापन र सहकार्य गर्ने अधिकार छ । तर, संघीय सरकारको मन्त्रिपरिषद्ले केन्द्रबाटै तीनै तह (संघ, प्रदेश र स्थानीय) को विज्ञापन रोक्ने निर्णय गर्नुले संघीयताको मर्म र संविधानप्रदत्त अधिकारको ठाडो उल्लंघन हो । प्रेस स्वतन्त्रता र स्वनिर्णयन को जोखिम पनि बढाएको छ । निजी सञ्चारमाध्यमले सरकारलाई प्रश्न गर्ने र सचेत गराउने भूमिका निर्वाह गर्छन् । विज्ञापन रोकेर आर्थिक नाकाबन्दी लगाउनुले मिडियामा 'सेल्फ सेन्सरसिप' बढ्ने र यसले लोकतन्त्रको चौथो अंगलाई कमजोर बनाउने देखिन्छ । सञ्चारमन्त्रीले सरोकारवालाहरूसँग छलफल गर्ने आह्वासन दिए पनि कुनै संवाद नगरी एकाएक यस्तो निर्णय ल्याइनुले सञ्चारकर्मी र लगानीकर्ताको मनोबल गिराएको छ । महासंघले अब आन्दोलनको तयारी गर्छ । जिल्ला-जिल्लाबाट सञ्चारकर्मीहरूले विरोध जनाइरहेका छन् । पत्रकार महासंघ यो निर्णय नसच्चिपएसम्म देशव्यापी आन्दोलनमा उत्रन्छ । महासंघले चाँडै बैठक बसी आन्दोलनका थप कार्यक्रम सार्वजनिक गर्ने तयारी गरिरहेको छ ।'

यस्तै सामुदायिक रेडियो प्रसारक संघका अध्यक्ष अर्जुन गिरीले सरकारको यो कदम 'पुरातन र संकुचित' सोचको उपज भएको र यसले लोकतन्त्र र संघीयताको आधारभूत मर्ममाथि नै प्रहार गरेको टिप्पणी गरेका छन् । आधुनिक र लोकतान्त्रिक समाजमा सूचना तथा विज्ञापन प्रवाहलाई खुला र प्रतिस्पर्धी बनाउनुपर्नेमा

सरकारले 'सिन्डिकेट' शैली अपनाएको गिरीले बताएका छन् ।

'हिजो लोकतन्त्र प्राप्तिका लागि पत्रपत्रिका, रेडियो र टेलिभिजनले खेलेको अहम् भूमिकालाई अवमूल्यन गर्दै सरकारले ल्याएको यो नीति प्रतिउत्पादक हुने देखिन्छ, सञ्चार क्षेत्र पहिले नै नाजुक अवस्थामा रहेका बेला राज्यले अभिभावकत्व ग्रहण गर्नुको साटो भन्नु अन्त्यारोमा पर्ने काम गरेको छ ।

विशेषगरी स्थानीय तह र प्रदेशसँगको साभेदारीमा सञ्चालित सामुदायिक रेडियोहरू यस निर्णयबाट प्रत्यक्ष मायमा परेका छन् । स्थानीय सरकारसँग समन्वय गर्दै सुशासन, आर्थिक पारदर्शिता र ढिलासुस्ती विरुद्ध खबरदारी गरिरहेका रेडियोहरूको प्रवर्द्धनमा यो निर्णयले तगारो हालेको छ ।

मिडियाको दायरालाई खुम्च्याउने यो कुण्ठित प्रयासले नागरिकको सुसूचित हुने अधिकारमा समेत बाधा पुऱ्याउने निश्चित छ । संविधानले सञ्चार सम्बन्धी अधिकार स्थानीय र प्रदेश तहसम्म प्रत्यायोजन गरेको छ । तर, प्रधानमन्त्री कार्यालयबाट जारी भएको यो निर्देशनले संघीयताको मर्मलाई ठाडो चुनौती दिएको छ । केन्द्रको यही 'स्पिरिट' लाई समातेर कतिपय प्रदेश सरकारहरूले समेत मिडिया प्रवर्द्धनका लागि छुट्याइएको बजेट कटौती गर्न थालेका छन् । लुम्बिनी प्रदेश सरकारको हालैको छलफलले पनि केन्द्रकै बाटो पछ्याउँदै मिडियामैत्री नहुने संकेत देखाएको छ, जसले संघीयताको स्वायत्ततामाथि प्रश्न उठाएको छ । सरकारले यो विभेदकारी नीति नसच्याएमा सञ्चार क्षेत्रले स्वीकार गर्दैन । सशक्त आन्दोलनमा उत्रिन्छ ।'-गिरीले भनेका छन् । यस्तै सरकारले सरकारी विज्ञापन सरकारी सञ्चारमाध्यममा मात्र सीमित गर्ने गरी गरेको पछिल्लो परिपत्रप्रति विज्ञापन एजेन्सी र निजी सञ्चार क्षेत्रले गम्भीर चिन्ता व्यक्त गरेका छन् ।

प्रधानमन्त्री कार्यालयको यो निर्णयले विगतका सरकारहरूले अधि सारेको निजी क्षेत्रलाई प्रवर्द्धन गर्ने अवधारणाको बर्खलाप गरेको र यसले विज्ञापन उद्योगलाई नै धराशायी बनाउने संकेत देखिएको छ । यसै सन्दर्भमा नेपाल विज्ञापन संघका अध्यक्ष सुदीप थापाको भनाइ यस्तो छ :

'विज्ञापन एजेन्सीहरूले यस निर्णयलाई केवल सञ्चारमाध्यमको मात्र नभई विज्ञापन उद्योग कै संकटकका रूपमा लिएका छन् ।

सरकारले जारी गरेको परिपत्रमा विज्ञापन एजेन्सीहरू जस्ता सेवाग्राही क्षेत्रको आवश्यकतालाई पूर्णतः बेवास्ता गरिएको छ । सरकार आफैँ सक्षम छ भन्ने शैलीमा निजी क्षेत्रको सेवा नलिने धारणा देखिनुले विज्ञापन बजारमा विरोधाभास सिर्जना गरेको छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

संसदको पहिलो बैठकमा कसले के बोले ?

संसद भवन र सिंह दरबार कसले किन जलाए ? : आड्डेम्बे । देश जलाउनेहरूलाई महानायक बनाइयो

: बादल । लोकतन्त्र, गणतन्त्र र समावेशितामा सम्झौता हुन्न : वर्षमान । एमसीसी खारेज गर : हर्क ।

राजसंस्था पुनर्स्थापनबारे गम्भीर विमर्श आवश्यक : ज्ञानेन्द्र । संख्याकै बलमा प्रतिशोध र अत्याचार हुन्न :

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

फागुन २१ मा भएको मध्यावधी चुनावबाट गाँठ प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठक बिहीबार बसेको छ ।

बैठकमा सत्ता पक्ष र प्रतिपक्षी दलका शीर्ष नेताहरूले सम्बोधन गरेका छन् । नेपाली कांग्रेसका सांसद भीष्मराज आड्डेम्बेले प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहसँग गौरीबहादुर कार्की आयोगको प्रतिवेदन सरकारबाट सार्वजनिक हुन्छ कि हुँदैन ? भनेर प्रश्न गरेका छन् । बिहीबार प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठकमा बोल्दै आड्डेम्बेले पूर्व न्यायाधीश गौरीबहादुर कार्की आयोग र सरकारको नियतमाथि नै प्रश्न गर्दै यस्तो प्रश्न सोधेका हुन् । 'जाँचबुझ आयोगको प्रतिवेदन स्वयं सरकारले सार्वजनिक पनि गर्ने कि प्रधानमन्त्रीजीले पनि गोरखापत्र पढ्ने ?','आड्डेम्बेले भने । भदौ २४ गते संसद् भवन र सिंहदरबार जलेको विषयमा आयोगको मौनतामाथि पनि उनले प्रश्न उठाए ।

'किन खरानी भयो संसद् भवन, किन जल्नो सिंहदरबार ? कसले जलायो ?,' उनले प्रश्न गरे- 'भदौ २३ र २४ गतेका घटना एकएक कैलाउन जरूरी छ ।'

उनले भदौ २३ र २४ गतेका घटनालाई हेर्ने फरक दृष्टिकोण राख्न नहुने पनि बताए । उनले भने-'कसैले २३ को घटना देख्ने, २४ को ध्वंश नदेख्ने । कसैले २४ ध्वंश नदेख्ने, २३ को दमन देख्ने । यो प्रवृत्ति एकदम गलत छ ।'

हुँदाहुँदा सरकारले बनाएको जाँचबुझ आयोगलेसम्म २३ गतेको घटनाको जाँचबुझ गरेर २४ को प्याइएन भनेको आड्डेम्बेले टिप्पणी गरे । 'यो कस्तो तरिका हो ? पटकपटक

समय थप्ने तर काम नगर्ने कुरा जाँचबुझ आयोगको नियतबाट भएको होइन भन्न सकिन्छ ।'- उनले भने ।

उनले सरकारलाई सुझबुझ ढंगबाट कदम अगाडि चाल्न आग्रह गरे । कांग्रेस सचै दोषी नउभिक्योस् र निर्दोष नफसोस् भन्नेमा दुइ रहेको उनले बताए ।

नेकपा एमालेले फागुन २१ मा सम्पन्न प्रतिनिधिसभा सदस्यको निर्वाचनमा रास्वपा पहिलो पार्टी हुनुमा विभिन्न क्षेत्रमाथि दोष लगाएको छ ।

बिहीबार प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठकलाई सम्बोधन गर्दै एमाले संसदीय दलका नेता रामबहादुर थापाले रास्वपा पहिलो दल बन्नुमा नेपाली सेनादेखि बारबरा फाउन्डेसनसम्मलाई दोष लगाएका हुन् ।

'यो सबै परिणामका पछाडि मुख्यतः नेपाली सेना, ब्युरोक्रेसी, सुशीला सरकार र बारबरा फाउन्डेसन विजयका आधारहरू हुन् ।'- उनले भने ।

थापाले संसद् बैठकलाई दलीय आधारमा सम्बोधन गर्दै जेनजी आन्दोलनको घटनामा रास्वपाकै संलग्नता रहेको बताउँदै टिप्पणीसहित प्रधानमन्त्रीलाई बधाई दिएका हुन् । 'रास्वपाको अधोषित यो क्रान्ति भदौ २३ र २४ मा सफलतापूर्वक गरियो । फागुन २१ गते आम निर्वाचनमार्फत् निलोक्रान्ति सम्पन्न गरियो,' उनले भने-'चैत १३ गते भन्ने धार्मिक अनुष्ठानसहित प्रधानमन्त्री नियुक्त गरियो । नेकपा एमालेको तर्फबाट यो अभूतपूर्व विजयी बधाई भन्न चाहन्छु ।' थापाले पूर्वप्रधानमन्त्री केपी ओली र पूर्वगृहमन्त्री रमेश लेखकलाई पक्राउ गरेकोप्रति आपत्ति जनाएका छन् ।

उनले ओली र लेखकलाई गैरकानुनी ढंगबाट पक्राउ

गरिएको बताए । उनले समृद्धिका नायकहरूलाई खलनायक र हत्याको रूपमा स्थापित गरेको भन्दै आपत्ति जनाए । देश जलाउनेहरूलाई महानायक बनाएको उनको भनाइ छ ।

उनले प्रश्न गर्दै भने-'कुन उद्देश्य पूरा गर्नको लागि राजनीतिक नेतृत्वहरूलाई पक्राउ गर्ने प्रपञ्च सँचिदैछ ? किन देशव्यापी रूपमा दमनचक्र र राज्य आतङ्क मच्चाइँदैछ ?

उनले भदौ २३ र २४ गतेको घटनालाई लिएर प्रश्नप्रश्न उठाए । उनले विद्यार्थी सङ्गठन खारेज गर्ने सरकारको तयारीप्रति पनि असन्तुष्टि जनाए ।

नेकपाका उपाध्यक्ष तथा सांसद वर्षमान पुनले राष्ट्र निर्माणको लागि सरकारलाई सघाउनु तयार रहेको बताएका छन् । उनले लोकतन्त्र, गणतन्त्र र समावेशिताको मुद्दामा सम्झौता गर्न नसक्ने बताए । उनले ०६४ सालको निर्वाचनमा आफ्नो पार्टीले पाएको मतलाई सदुपयोग गर्न नसकेको स्वीकार गरेका छन् । '०६४ सालको चुनावमा तत्कालीन नेकपा माओवादीले फन्डैफन्डै यस्तै खालको विजय हासिल गरेको थियो । ०७४ सालमा हामी दुई दल मिलेर प्रतिस्पर्धा गर्छौं,' उनले भने-'पछिचाहिँ हामीले पार्टी एकता गर्छौं । त्यसलाई सदुपयोग गर्न सकेनौं जानौं ।'

उनले रास्वपालाई शिक्षाको रूपमा लिएर पार्टी र देशलाई अधि लैजान आग्रह गरे । यसका लागि नेकपाले सहयोग गर्ने पनि उनको भनाइ छ ।

श्रम, संस्कृति पार्टीका अध्यक्षसमेत रहेका सांसद हर्क सम्पाङले अमेरिकी सहायता परियोजना एमसीसी खारेज गर्न माग गरेका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

पूर्वमन्त्री अधिकारी मुछिएको घुसकाण्डको छानबिन गर्न अध्ययन समिति

बुटवल । भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालयले पूर्वमन्त्री बलराम अधिकारी मुछिएको घुसकाण्डको छानबिन गर्न अध्ययन समिति बनाएको छ ।

भूमी मन्त्रालयले सचिवस्तरीय निर्णय गरी बौद्ध तथा मेलम्ची घ्याङगुटीका चिनियाँ लामा भूपतीबज्र लामाको नियुक्ति जोडिएको विषय छानबिन गर्न भनेको हो । भूपतिबज्र लामामाथि तत्कालीन भूमि व्यवस्था मन्त्री बलराम अधिकारीलाई घुस खुवाएर नियुक्ति लिएको आरोप छ ।

मन्त्रालयले सहसचिव ध्रुव धिमिरे, उप-सचिव रोशनशंकर धिमिरे र कानून अधिकृत ध्रुव भण्डारी रहेको समिति गठन गरेको हो । तीनैजना भूमि व्यवस्था मन्त्रालयमा कार्यरत छन् ।

चुनाव गराउन गाँठ अन्तरिम सरकारले नै गत माघको दोस्रो साता विभिन्न अनियमिततामा मुछिएको एवं पदीय आचरणविपरीत काम गरेको आरोपमा चिनियाँ लामा भूपति बज्रलामालाई पदमुक्त गरेको थियो ।

भूमी व्यवस्थामन्त्री डा. कुमार इशानमले आफूकहाँ उजुरी परेपछि छानबिन गरेर निर्णय गर्न गुठी संस्थानलाई निर्देशन दिएका थिए । गुठी संस्थानले उनीमाथि मुख्यरूपमा चारवटा आरोपहरू लगाएको थियो । नियुक्ति भएपछि गुठी जग्गाको संरक्षण नगरेको, गुम्बाको उचित व्यवस्थापन गरेको, गुम्बामा नबसेको अनि पदिय आचरण विपरीत काम गरेको भन्ने आरोपका आधारमा संस्थानले उनलाई पदमुक्त गरेको हो ।

पदमुक्त गर्नुअघि उनलाई संस्थानले स्पष्टिकरण सोधेको थियो । जवाफमा लामाले आफूमाथि विभिन्न सञ्चारमाध्यम र अरूले अपुष्ट लाञ्छना लगाएको आरोप लगाएका थिए ।

उनीमाथि नियुक्तिका लागि तत्कालीन भूमी, व्यवस्था तथा सहकारीमन्त्री बलराम अधिकारीलाई घुस बुझाएर चिनिया लामा पद लिएको आरोप लागेको थियो ।

उनीसँग नेपाल र हङकङको परिपत्र भेटिएको भनी मन्त्रालयले गुठी संस्थानलाई छानबिन गर्न भनेको थियो ।

गत पुसको अन्तिम साता तत्कालीन मन्त्री इशानमले सञ्चारकर्मीहरूसँगको कुराकानीमा बौद्धस्थित स्तुपाहरूमा भत्कालुहरूलाई पठाउने क्रममा 'चिनिया लामा'ले ५/१० हजार रूपैयाँ घुस लिनेगरी उजुरी आएको बताएका थिए ।

'धार्मिक थलोमा आस्था अनुसार पूजा गर्न जाँदा पनि पैसा उठाउने विकृती फैलिएको रहेछ' उनले सञ्चारकर्मीहरूसँग भनेका थिए-'चिनिया लामा बन्नका लागि अहिले पदमा रहेका व्यक्तिले पूर्वमन्त्रीलाई पाँच करोड रूपैयाँ बुझाएका रहेछन् ।'

मन्त्री इशानमले ओली सरकारको पालामा मन्त्री भएका बलराम अधिकारीलाई रकम बुझाएकोबारे आफूकहाँ उजुरी परेको र त्यसको सोधपुछ चलिरेहेको बताएका थिए । गुठी संस्थानले लामालाई पदमुक्त गरेपछि निर्वाचन आचारसंहिताका कारण निर्णय कार्यान्वयन हुन सकेको थिएन ।

बौद्धताथस्थित धार्मिक गुरुङलाई 'चिनिया लामा' नामले सम्बोधन गरिन्छ । गुठी संस्थानअन्तर्गत चलेको उक्त धार्मिक संस्थामा गुठी संस्थाले नै नियुक्ती गर्ने अभ्यास छ । भूमि व्यवस्था मन्त्रालय मातहत रहेको गुठी संस्थानबाट उनीहरूको नियुक्ति हुन्छ ।

फोन: ०७१-५३५३१७
८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८८

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

KKJ न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध
सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको
एकमात्र विश्वासिलो पसल

विगत १५ वर्षदेखि
तपाईंको सेवामा समर्पित

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साटनुका साथै
खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सम्पादकीय

विज्ञापन रोक्ने

निर्णय सच्चाऊ

सरकारी विज्ञापन सरकारी सञ्चारमाध्यममा मात्रै उपलब्ध गराउने सरकारको निर्णय गलत छ । यो निर्णयको नेपाल पत्रकार महासंघलगायत संघ संस्थाले विरोध गरेका छन् ।

कोभिड–१९ महामारी र आर्थिक मन्दीका कारण निजी क्षेत्रका सञ्चारमाध्यम आर्थिक रुपमा जर्जर भएका बेला सरकारले सहूलियत र प्रोत्साहन दिनुपर्नेमा विज्ञापन रोक्ने निर्णय गरेर सरकार उल्टो बाटो हिँडेको छ ।

लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा सरकार सधैं सञ्चारमाध्यमको प्रवर्द्धन गर्छ । सञ्चारमाध्यमको काम सधैं सरकारलाई खबरदारी गर्ने हो । सरकारका राम्रा काम नागरिकलाई जानकारी दिनु र कमजोरीका बारेमा खबरदारी गर्ने भएकाले लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा सधैं सञ्चारमाध्यमलाई प्रवर्द्धन गरिन्छ । लोकतान्त्रिक व्यवस्थाअन्तर्गत जननिर्वाचित सरकारले अहिले लिएको निर्णयले सरकारको नियतमाथि प्रश्न उठाएको छ । अहिले गरेको निर्णयले साना लगानीका मिडिया, रेडियो र टेलिभिजनहरू पूर्णरूपमा बन्द हुने अवस्थामा पुग्छन् ।

साना मिडिया नागरिकको घरदैलोका मिडिया हुन् । पत्रिका पढ्न र टेलिभिजन पुन नसकेका ठाउँमा अहिले एफएम रेडियो पुगेका छन् । संविधानअनुसार स्थानीय र प्रदेश सरकारहरू स्वायत्त छन् । उनीहरूलाई आफ्नै नीतिअनुसार सञ्चारमाध्यमको व्यवस्थापन र सहकार्य गर्ने अधिकार छ । तर, संघीय सरकारको मन्त्रिपरिषद्ले केन्द्रबाटै तीनै तह (संघ, प्रदेश र स्थानीय) को विज्ञापन रोक्ने निर्णय गर्नुले संघीयताको मर्म र संविधानप्रदत्त अधिकारको ठाडो उल्लंघन हो ।

सुशासन, आर्थिक पारदर्शीता र ढिलासुस्तीविरुद्ध सरकारले स्थानीय सञ्चारमाध्यमसँग सहकार्य गर्न सक्छ । खासगरी स्थानीय पत्रिका, रेडियो र टेलिभिजनसँग भएका साभेदारी र सहकार्य प्रभावकारी देखिएका छन् । स्थानीय अखबार, रेडियो र टेलिभिजन समुदायका सम्पति हुन् । समुदायको सचेतना, जागरण र हितमा उनीहरू क्रियाशिल छन् । कुनै व्यवसायीको लगानीको स्वार्थभन्दा माथि उठेर राज्य र समाजप्रति जवाफदेही र जिम्मेवार सञ्चारमाध्यमको प्रवर्द्धन गर्दा लोकतान्त्रिक प्रणालीलाई बलियो बनाउन बल पुग्छ ।

सरकारको आर्थिक नाकाबन्दीको निर्णयले सरकार लोकतान्त्रिक प्रणालीप्रति प्रतिबद्ध नभएको आशंका जन्माएको छ । सरकार सञ्चारमाध्यमप्रति स्थापित विधि र प्रक्रियालाई कुल्चेर कठोर बन्दै जाँदा त्यसले सरकार र प्रणालीप्रति नै प्रश्न उठ्ने छ । सरकारी विज्ञापनमा अहिले चलखेल भएको यथार्थ हो ।

विज्ञापन पत्रिकामा छापिने, तर भुक्तानीको ठूलो हिस्सा अत्नै जाने प्रवृत्तिले सञ्चारगृह समस्यामा परेका छन् । यो चलखेललाई रोकेर समानुपातिक ढंगले विज्ञापन वितरण गर्न सरकारले ध्यान दिनुपर्छ । सरकारी सञ्चारमाध्यममा मात्रै सरकारी विज्ञापन दिने निर्णय विधिसम्म पटककै नभएकोले सच्चाउनु राम्रो हुनेछ ।

नेप्से परिसूचकमा

सामान्य अङ्कको वृद्धि

काठमाडौँ । यो साता कारोबारको अन्तिम दिन बिहीबार नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचकमा सामान्य अङ्कको सुधार देखिएको छ । नेप्से परिसूचक पाँच दशमलव ८२ अङ्कले बढेर दुई हजार ७८२ दशमलव १८ को बिन्दुमा कायम भएको हो ।

३२८ कम्पनीको दुई करोड १३ लाख १८ हजार ९२९ किता शेयर एक लाख तीन हजार २२५ पटक खरिदबिक्री हुँदा रु आठ अर्ब ८१ करोड ९७ लाख २३ हजार ३३५ दशमलव २९ को कारोबार भएको नेप्सेले जनाएको छ । कारोबारमा बैकिङ शून्य दशमलव ११, वित्त शून्य दशमलव ८७, जीवन बिमा शून्य दशमलव १९, लघुवित्त शून्य दशमलव २९, निर्जीवन बिमा शून्य दशमलव ३३ र अन्य समूहको उपसूचक शून्य दशमलव शून्य दुई प्रतिशतले घटेको छ । अरु सबै समूहको उपसूचक बढेको छ ।

विकास बैक शून्य दशमलव ४८, होटल

तथा पर्यटन शून्य दशमलव ३९, जलविद्युत् शून्य दशमलव शून्य पाँच, लगानी शून्य दशमलव १५, उत्पादन तथा प्रशोधन एक दशमलव ७६, म्युचुअल फण्ड शून्य दशमलव १२ र व्यापार समूह दुई दशमलव ५३ प्रतिशतले बढेको छ ।

कारोबारमा रिलायन्स स्पिनइ मिल्स लिमिटेड, रिजलाइन इनर्जी लिमिटेड र सूर्यकुण्ड हाइड्रोइलेक्ट्रिक लिमिटेडको शेयर मूल्यमा सकारात्मक सर्किट लागेको छ । सबैभन्दा बढी भूगोल इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेडको शेयर मूल्य तीन दशमलव शून्य छ प्रतिशतले घटेको छ ।

कारोबार रकमका आधारमा सबैभन्दा बढी एसवाई प्यानल नेपाल लिमिटेडको रु ३५ करोड ७० लाख १२ हजार ५८९ बराबरको कारोबार भएको छ । कारोबार भएका शेयर सँख्याका आधारमा सबैभन्दा बढी कुमारी बैक लिमिटेडको १० लाख ७९ हजार ९२१ किता शेयर किनबेच भएको छ ।

२०८२ चैत २०, गते शुक्रबार

Friday April 03, 2026

कार्की आयोगको प्रतिवेदन र नेपाली सेनाप्रतिको आशंका

तिन बहादुर कोइर

प्रमुख जिल्ला अधिकारीहरूले

सेनाको सहयोग माग्दा समेत सहयोग

नपाएको गुनासो काठमाडौँलगायत बाहिरी

जिल्लाका प्र.जि.अ. हरूको भनाइ पनि

त्यहाँ उल्लेख छ । यसरी शान्ति सुरक्षा

र राज्यको सम्पत्तिको संरक्षण र सुरक्षा

गर्ने अन्तिम मुख्य निकाय राज्यको सेना

नै हो । तर त्यही सेना रमिते भई बसेपछि

कसको के लाग्छ ? यसरी उक्त दिन

अर्थात् भाद्र २४ को त्यो तोडफोड,

आगजनी, हत्या, हिंसाप्रति कुनै न कुनै

रुपले नेपालको सेना पनि मुछिएको प्रत्यक्ष

उक्त रिपोर्टको छ । अब वर्तमान सरकारले

त्यसलाई कसरी लिन्छ ? त्यो हेर्न भने

बाँकी नै छ ।

गत भाद्र २३ र २४ गते भएको जेनजीहरूको विरोध अनि तोडफोड, आगजनी र हत्या, हिंसाको छानबिनका लागि बनाइएको गौरीबहादुर कार्की नेतृत्वको छानबिन आयोगको रिपोर्ट प्रतिवेदन औपचारिक रुपमा सार्वजनिक नभए पनि विभिन्न सञ्चार मिडियाहरूले त्यसको पूर्ण पाठ सार्वजनिक गरिसकेका छन् । त्यसैलाई आधार बनाएर वर्तमान प्रम बालेन नेतृत्वको सरकारले पूर्व प्रम केपी ओली र गृहमन्त्री य्मेश लेखकलाई गिरफ्तार गरी थुनिराखेको छ । यसको विरोध गर्दै नेकपा (एमाले) ले देशव्यापी रुपमा आन्दोलन गरिरहेको छ । यसैसँग सम्बन्धित अर्का आरोपित तत्कालीन काठमाडौँ जिल्लाका प्र.जी.अ. छवि रिजालसमेतलाई सरकारले गिरफ्तार गरी छानबिन गरेको छ ।

सरकारको यो कदमलाई एक पक्षबाट स्वागत भइरहेको छ भने अर्को पक्षबाट यसको विरोध भएको छ । यो दुवै हुनु स्वाभाविक नै छ । तर मूल कुरा पहिले यसको अध्ययन अनि छलफल त्यसपछि कार्यान्वयनको प्रक्रियाको थालनी

हुनुपर्ने थियो । जबकि यो आयोगको रिपोर्ट नै सरकारले अहिलेसम्म आधिकारिक रुपले सार्वजनिक नै गरेको छैन । पूर्व प्रम सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकारले यसलाई तत्काल सार्वजनिक नगरी र्थितकै राख्यो । त्यसपछि यसको सार्वजनिक गर्ने दायित्व वर्तमान यो सरकारको हो । तर यो सरकारले पनि त्यो नगरी एकाएक त्यसको कार्यान्वयन चरणमा जानु अलि हतार मात्रै होइन, अफ्न एमालेले प्रतिशोध र बदलाको मानसिकताले काम गरेको बताएको छ । सरकारको यो हतारो मानसिकताले त्यसको पुष्टि हुने पनि देखिएको छ । कतै जल्दी खाउँ जल्दी मरी भने जस्तै अर्थात् तातो आलु मुखमा हाल्नु निलु कि ओकलु भन्ने स्थिति त हुने होइन ? वर्तमान सरकारका लागि यो पहिलो चुनौती बन्न गएको छ । हुनतः यो अदालती प्रक्रियामा छ । अदालतको फैसलाको निर्णय के हुने हो ? त्यो हेर्न बाँकी छ । तैपनि यसले एउटा सन्देश के दिएको छ भने सत्ता र कुर्सीमा बसिसकेपछि जे पनि गर्न छुट हुन्छ भन्ने शासकीय मानसिकतालाई यसले बदलेको छ । सम्भवतः यो २०१७ साल बीपी कोइराला पछिको पहिलो राजनीतिक उच्च ओहदामा बसेका व्यक्तिको गिरफ्तारी हो ।

यसको एउटा सकारात्मक पक्ष भनेको कानुनका अगाडि सब, सम्मान छन् । गलती गरे जो कोहीलाई कारबाही हुन्छ भन्ने सन्देश गएको छ । तर यसको अर्को पक्ष त्यही पुरानो नेपालको इतिहासमा जस्तै थापा, पाण्डे र बस्नेतबिचको आपसी किचलो हत्या, हिंसा र बदलाको पुनरावृत्ति साथै २०१७ सालमा राजा महेन्द्रले प्रजातन्त्रकाविरुद्ध गरेको फौजी ‘कु’ जस्तै पश्चागमनको पनि शंका गर्न थालिएको छ ।

यस्तो संकेत धेरै पहिले नै थाहा भइसकेको थियो । त्यही भएर हामीले कांग्रेस-एमाले र माओवादीका नेताहरूलाई सचेत हुन भनेका थियौँ । त्यो अन्तीम सरकार नै असंवैधानिक छ । पुराना दलहरूप्रति यसको पूर्वाग्रह यथावत छ । संसद पुनर्स्थापनाको मुद्दा अदालतमा विचाराधीन छ । यी सबै कारणले गर्दा यो निर्वाचनमा भाग लिन हुन्न सके बहिष्कार नै गर्नु पर्नेमा उल्टो कांग्रेस-एमाले र नेकपालगायत अरु साना ठूला सबै दलहरू त्यो निर्वाचनमा हाम फाले । तर परिणाम लाजमर्दो साना फुल्छे दलमा परिणत हुनु पुगे । थुप्रै दलहरूको त घरोटी नै फिर्ता भएन । पूर्व प्रधानमन्त्री सुशीला कार्की र गृहमन्त्री यी सबै दलहरूलाई माछो माछो भन्दै अन्तत भ्यागुतोमा नै थन्काउन सफल भए ।

अर्भे पनि यी दलहरूको होस खुलेको छैन । बल्ल एमालेले बुझी सडक आन्दोलनमा आउन बाध्य बनेको छ । कांग्रेस गगन गुट र नेकपा प्रचण्ड-माधवहरूको भने एमाले अथ्यक्ष ओलीलाई गिरफ्तार गरी मुद्दा चलाइरहेँदा पनि यिनीहरूको होस् खुलेको छैन । ओली थुनिंदा खुसी छ्न् । तर जब प्रचण्डलाई क्यान्डेमेन्ट घोटला काण्ड र नुवाकोटको शेरा दरबार काण्डमा र गगनलाई बाखा काण्डमा समाती मुद्दा चलाइन्छ बल्ल यिनीहरूको पनि होस् खुल्नेछ । माधवको त भ्रष्टाचार मुद्दा यथावत नै छ । ढिलो चाडो यी सबैले एमाले ओली र कांग्रेस लेखक कै नियति यिनीहरूले पनि भोग्ने पर्ने निश्चित छ । नत्र भने बालेन सरकारको औचित्य नै रहने छैन ।

वास्तवमा बालेन शाह परिचमा ग्राइण्ड डिजाइन जन अन्तर्गत ज्ञानेन्द्र शाह पथलाई अनुशरण गर्दै छन् । कही नपाको जात्रा हाडी गाउँमा भने जस्तै प्रधानमन्त्री पदको शपथका लागि गरिएको त्यो पूजापाठ, भाकल, लवाई खवाई हिँडडुल सबै पूर्वाज्ञा ज्ञानेन्द्रकै हुँवहु अनुशरण भइरहेको छ । ज्ञानेन्द्र पनि आफ्नै दाजु वीरेन्द्रको वंशनाश भई राजा बनेका हुन् । बालेन सिंहदरबार, संसद भवन, राष्ट्रपति कार्यालय, अदालत सबै जलाएर भएका नेता । ज्ञानेन्द्रले पनि काँग्रेस, एमालेलाई थुनछेक र दमन, सदन सबै भंग गरेर शासन गर्ने जमर्को गरेका थिए । त्यस्तै केही कांग्रेसी नेताहरू भ्रष्टाचार मुद्दा लगाई थुनछेक र जेल चलान गराएका थिए । बालेनले पनि यस्तै थालनी र सुरुवात गरिसकेका छन् । ढिलो चाडो उनको पनि देशको सम्पूर्ण शक्ति आफू केन्द्रित बनाई एउटा निरंकुश शासक बन्ने इच्छा भएको देखिँदछ ।

हिटरल मुसोलिनी र हालको युक्रैनको राष्ट्रपति जेलेस्कीहरूको उदय पनि सुरुमा यस्तै चुनौती गतिविधिबाट नै थालनी भएको थियो । त्यसैले अन्तर्राष्ट्रिय रुपमा अमेरिकी साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादी दलाल र राष्ट्रिय रुपमा

सामन्ती र नोकरशाही बुर्जुवा आवरणभिन्नको ज्ञानेन्द्र पथ नै बालेनको असली चरित्र र गन्तव्य हो । रास्वपाको घण्टी नेता कार्यकर्ता सबै बालेन, सुदनकै कब्जामा परिसके । ढिलोचाडो रविको फेरि जेलबास आयोगकै रिपोर्ट नै त्यस्तै छ । सहकारी ठगीको साथसाथै अब उनलाई जेल ब्रेकको पनि फौजदारी मुद्दा चलाउने आधार मिलिसकेको छ । अन्ततः ओली, देउवा, गगन, प्रचण्ड, माधव, उपेन्द्र र रवि सबैको बास जेलमै । एकले अर्कांलाई सरापदै बस्नुको अर्को विकल्प नै नहुने छाटकाट देखिँदछ । त्यसैले अहिले कोही गिरफ्तारीमा परिदै वा थुनिदै गर्दा न हाँस्ने बेला छ न स्ने कल्याने बेला छ, बरु बुढी मरी भन्ने होइन काल पल्केकोमा चिन्तित भई यी अमेरिकी तथा भारतीय दलालहरूको विरुद्धमा एक भई आन्दोलनमा जुट्नु छ ।

अब माथि भनिएको कार्की आयोगको प्रतिवेदनको बारेमा त्यति धेरै भन्नु र लेख्नु केही छैन । जसको दाना उसैको गाना गाउनु स्वाभाविक छ । जेनजीको नाममा बनाइएको सरकार अनि त्यसैको निर्देशनमा बनाइएको यो आयोगबाट जनताले त्यति धेरै आशा गर्ने ठाउँ नै छैन । तै पनि यसले उठाएका केही प्रश्न भने गम्भीर प्रकाकै छन् । त्यसमा रास्वपाका सभापति रवि लामिछाने अनि टिओबी समूह र नेपाली सेनाको भूमिकाको बारेमा पनि केही चर्चा गरेको छ । त्यस्तै काठमाडौँस्थित विभिन्न बौद्ध गुम्बाहरूको बारेमा पनि निगरानी गर्नुपर्ने बताएको छ ।

रवि लामिछानेले जेलरकै आदेश र निर्देशनमा जेल बाहिरिएको भने पनि उक्त प्रतिवेदमा जेलरको बयान अनुसार त्यो सब भुट भएको उल्लेख छ । जसमा भनिएको छ-‘भिडले मलाई अत्यधिक डर धम्की दिई जीवनमरणको त्रासमा पारी एक अज्ञात पत्रमा हस्ताक्षर गर्न बाध्य पारियो । पत्रको विषयवस्तुबारे मलाई पूर्व कुनै जानकारी थिएन । उक्त हस्ताक्षर करकाप र आतंकपूर्ण अवस्थामा नै गरिएको हुँदा त्यसको कुनै वैधानिक हैसियत छैन ।’ अब यसमा प्रश्न उठ्छ, त्यस्तो पत्र कसले बनायो र त्यसमा जबर्जस्ती सहछाप गर्न लगाई जेलबाट बाहिरिने बन्दी रवि लामिछाने यसमा प्रष्ट दोषी देखिन्छन् । कित्तै जालसाजी अनि जेल ब्रेक जस्तो गतिविधिमा संलग्न व्यक्तिप्रति अब यो सरकारले कारबाही गर्छ कि गर्दैन ? गर्नु पर्ने हुन्छ । नत्र भने सरकारको पक्षपात र प्रतिशोध भन्ने आरोप प्रमाणित हुनेछ ।

त्यस्तै टिओबी समूहप्रति पनि निगरानी र कारबाही यो सरकारबाट हुने पर्ने हुन्छ । त्यो नभए अमेरिकी मिसनअन्तर्गत तिब्बती मूत्रका नागरिकहरूलाई पालनपोषण र संरक्षण गर्ने दोषारोपण यो सरकारमाथि लाग्ने छ । त्यस्तै बौद्ध गुम्बाहरूप्रति पनि निगरानी मात्रै होइन, छानबिन गरी त्यस्ता गुम्बाहरूलाई प्रतिबन्द नै लगाउनुपर्ने हुन्छ ।

अन्त्यमा यो जेनजी आन्दोलनप्रति जुन रवैया नेपाली सेनाले देखायो त्यो अत्यन्त गम्भीर छ । कतै नेपाली सेना पनि अमेरिकी मिसनअन्तर्गत सञ्चालित भएको त छैन ? प्रश्न उठ्नु स्वाभाविक छ । नेपाली सेना प्रमुखले नै एसपीपी अमेरिकी सैन्य परीयोजनाको समर्थन र यसको नेपालमा आवश्यकता बताइरहेँदा भन्न यो रहस्यको विषय बनेको छ । जसको भल्को अब प्रतिवेदनमा यसरी व्यक्त भएको छ- ‘सिंहदरबार र सितल निवासमा नेपाली सेना तैनाथ थियो । तिनको रक्षा गर्नु नेपाली सेनाको कर्तव्य हो । तर कार्यान्वयन गरेको देखिएन । सिंहदरबारस्थित नरसिंह दलका कमाण्डर र राष्ट्रपति भवन शितल निवासका कमाण्डर र संघीय संसद भवन परिसर बानेश्वर तथा प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटारमा सुरक्षार्थ खटिएका नेपाली सेनाको कमाण्डरहरूले आफ्नो कर्तव्य पूरा गरेको देखिएन ।’ त्यस्तै प्रमुख जिल्ला अधिकारीहरूले सेनाको सहयोग माग्दा समेत सहयोग नपाएको गुनासो काठमाडौँलगायत बाहिरी जिल्लाका प्र.जि.अ. हरूको भनाइ पनि त्यहाँ उल्लेख छ । यसरी शान्ति सुरक्षा र राज्यको सम्पत्तिको संरक्षण र सुरक्षा गर्ने अन्तिम मुख्य निकाय राज्यको सेना नै हो । तर त्यही सेना रमिते भईबसे पछि कसको के लाग्छ ? यसरी उक्त दिन अर्थात् भाद्र २४ को त्यो तोडफोड, आगजनी, हत्या, हिंसाप्रति कुनै न कुनै रुपले नेपालको सेना पनि मुछिएको प्रत्यक्ष उक्त रिपोर्टको छ । अब वर्तमान सरकारले त्यसलाई कसरी लिन्छ ? त्यो हेर्न भने बाँकी नै छ ।

कृषिको आधुनिकीकरणसँग

जोडिएका जिज्ञासाहरू

नेपालीको हितलाई केन्द्रमा राखेर अध्ययन गर्ने हो भने केही वर्षपछी उत्पादन कम हुँदै जाने र नेपालीहरु अर्भे गरिव हुँदै जाने छन् । त्यो कुरा बुभ्धन पहिले र अहिले गरिने कामका तरिकाहरुको सामान्य मात्र अध्ययन गरेमा जान्न सकिन्छ ।

पहिले मानिसहरूले मिहिनेत गरेर सबै काम उन्नय्यो । सबै मानिसहरूले मिलेर काम गर्दथे । गोरुले जोले, गाई भैंसीको मल खेत बारीमा राख्ने, स्याउला र सोतरबाट मल बनाउने, बिउ जोगाएर राख्ने, सबैले वर्म पर्म र हुद्दा गर्ने, गोरु नपाल्नेले जोल बोलाएमा पैसा वा खेतोरो तिर्ति गर्दथे । खेतीमा विष हाल्नु पर्दैनथ्यो, जगाको उर्वराशक्ति कायम रहन्थ्यो । खेती थन्क्याउँदा समेत काट्ने, ओसार्ने, भँडाट्ने, दाईं गर्ने, कोदो ठटाउने, तोरी माड्ने र अन्य प्रशोधनका काम सबै मानिसले नै गर्दथे । कृषकलाई आवश्यक पर्ने ढोको, नाम्लो, दाम्लो, हलो र अरु सामानहरु आफ्नै बनाउँथे । निमेक गर्नेहरूलाई ज्यालामा अन्न दिए रहन्थ्यो ।

अहिले सबै काम मेशिनले गर्न थालेको छ । हातमा पैसा भएपछि मात्र सबै काम गर्न सकिन्छ । टेक्स्तरले जोले, महँगो रासायनिक मल किन्नुपर्ने, विदेशी पाकेटको बिउ किन्नु पर्ने, कुनै समयमा फल नै नलाग्ने, विषादी छर्कनुपर्ने, बाली काट्ने, भाट्ने, ओसार्ने, दाईं गर्ने र अन्य प्रशोधनका कामहरु सबै मेसिनले गर्न थालेका छन् । टेक्स्ट विदेशी, बाली काट्ने र प्रशोधन गर्ने मेशिन विदेशी, मेशिनमा राख्ने तेल विदेशी, मेशिन मर्मतलाइ चाहिने पुर्जाहरु विदेशी, मेशिन चलाने मानिस विदेशी, आधुनिकीकरणको नाममा पैसाजति सबै विदेश गएको छ । उत्पादन भएको खेतीको मूल्य गर्ने हो भने उल्टै घाटा लाग्दछ ।

पहिले एक जना मान्छे विदेश गएमा परिवारले जनतन गुजारा गरेर बस्दथे । कमाएर ल्याएको पैसाले केही न केही काम गर्थे । अहिले एकजना विदेश गएमा आधुनिक सुविधाको

उपभोगले बचत हुन मुस्किल पर्दछ । यहाँको जग्गा बाँभोको हुँदै गएको छ । घाँस त्यसै खेर गएको छ । पशुपक्षीलाई चाहिने दाना र घाँस समेत विदेशबाट आउन थालेको छ । पहिले मानिसले आफूलाई चाहिने सबै काम एकजनाले गर्दथे । अहिले एकजनाले एउटा वस्तुको उत्पादनको फर्म दर्ता गर्नु पर्दछ । दर्ता भएको फर्मको प्रत्येक वर्ष कर तिर्नु पर्दछ । कर तिर्नैले मात्र राहत, अनुदान र अन्य सरकारी सुविधा पाउँछ ।

कृषि क्षेत्रमा रहेका सबै नागरिकले फर्म दर्ता गरेमा राजस्वमा वृद्धि हुनेछ । संघीय कानुनअनुसार मजदुरले समेत स्थायी लेखा नम्बर लिनुपर्दछ । आम्दानीको एक प्रतिशत कर तिर्नु पर्दछ । वर्तमान समयमा ठूला उद्योगहरु बन्द भएका छन् । साना उद्योगहरूले प्रतिस्पर्धा गर्न सकेका छैनन् । सरकारले तोकेको ज्याला दिएर कृषि क्षेत्रमा काम गराउने हो भने सबै मानिसहरूले खेती गर्न छाड्नेछन् । उद्योग र निर्माण क्षेत्रमा काम गर्ने मजदुरले समयमा र तोकेको तलब पाउँदैनन् । कमाई जति सबै खर्च गर्दछन् ।

केही समयपछि व्यवहारिक रुपमा गरिवी अरु बढ्नेछ । कृषिको आधुनिकीकरण गरेर देशलाई समृद्ध बनाउने हो भने यहीँका कृषि प्रयोगशालाहरु बदाउनु पर्दछ । कृषिको लागि आवश्यक जनशक्तिको वृद्धि गरेर तालिम दिनु पर्दछ । प्राञ्चारिक मलको कारखाना खोल्ने, स्थानीय बिउलाई जोगाएर राख्ने, र आवश्यक औजारहरु यही उत्पादन गर्नुपर्दछ ।

त्यति पनि गर्न नसकेमा जनताले उत्पादन गरेका वस्तुको बजारको थान्स्टी गरेमा अरु सबै कुरा जनताले आफ्नै गर्नेछन् । अहिलेको सरकारी नीति र राजनैतिक व्यक्तिकहरूको काम गराइ देह्छा पञ्चायतको समयमा काम दिने, माम दिने, सुख दिने राजा भन्ने पाठ पढाइएको थियो, त्यसैको नयाँ रुप जस्तो लाग्दै छ । माछो माछो भ्यागुतो भन्ने जनताहरु भुकिरहेका छन् ।

